

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VII. Iesus adducitur ad Pilatum, & falsò accusatus humiliter tacet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

DOMI-
NICAR
PASSIO-
NIS IX-
PLICA-
TIO.
Filium
ad locum
ubi ab
impiis
paticba-
tur.

Nimirum amor ille qui ipsum Filium tuum accenderat, quò ultrò pergeret ad locum ubi calix ei amaritudinis præparatus erat, te quoque movit, ut eò properares, ubi gladius doloris exacutus erat, qui virgineum pectus tuum scinderet, & intima confoderet animæ tuæ. O gloriosa cæli Regina! quàm lamentabiliter per viâ illam deducta es ab amicis tuis! Quàm omnes illos lugubri voce tua ad lacrymas cõmovisti! Quis æstimare possit, quàm hoc iter triste tibi fuerit? Quò enim propiùs accedebas ad urbem, eò altius tuis doloribus immergebaris. Nec dubium esse potest, quin tamdiu iveris, donec ad conspectum veneris Filii tui, sive cum ille duceretur ad Herodem, sive cum inde ad Pilatum reduceretur, sive etiam cum eum Pilatus ad populum produceret, dicens: *Ecce homo.*

6. *Aspectu ipse munitur Matruis & Filii doloru ple-nissimu.*

Sed cujus possit animus capere, quiste dolor invaserit, cum eundem unicum tuum tam dirè ligatum, tam miserandum in modum ex verberibus, sputis, & sanguine deformem cerneret, ut penè hominis speciem amisisse videretur? Et quidem omnino verisimile est, amabilem Dominum, dulcissimam matrem suam quàm potuit placidissimè respexisse, quodque verbis nequivit, amabili fecisse adspectu. Tum verè, ò Mater dulcissima quàm liquefactum est intra te cor tuum? haud secùs quàm cera ab ignis ar-

dore. Quàm tu tota pene in lacrymas resoluta es! Licet verò apud Evangelistas non reperiantur ea quæ hîc scripta sunt; ad excitandam tamen in nobis devotionem compassionemque erga Virginem beatam, scripta sunt. Ceterum quilibet ea intra se penitus profundiusque poterit & debet meditari.

CAPUT VII.

Iesus adducitur ad Pilatum, & falso accusatus humiliter tacet.

1. Iudæi iterum in concilio Christum profiterem se Filium Dei esse, condemnant, & Pilato damnando præsentant.
2. In via euntem crudeliter divexant.
3. Falso accusant, ubi pulchra hypotyposi Christi ante tribunal mansuetissime tacentis.
4. Excitatio ad humilitatem, patientiam, & charitatem: quàm execrabili nostra impatientia, comparata mansuetudini Domini!

HORA primâ omnes illi sanguinarij Judæi manè admodum convenerunt, ut Jesum neci traderent. Peltifera namque invidia quâ plenerant, nullam eis permittebat requiem, & insanus furor prorsus eorum devastabat exurebatque pectora: cum avidissimè sitirent Agnum mitissimum perdere, atque ejus innocentem effundere sanguinem. Itaque in suum eum adducentes conciliû, denudè examinaverunt; ex cuius verbis cum audissent quòd DEI Filium se diceret, ita vociferati sunt: *Quid adhuc egemus tibi? Ipsi nos audivimus ex ore ejus.* Tum verò eum turpiter ligatum atque deformem adduxerunt ad Pila-

i.
Rursum
Iudæi
Christum
se Messiam
fatentem
damnari.
Ioan. 8.
Luc. 24.

Mat. 26.
Præstati
cum
Pilato.
Luc. 24.

DOMINICAE PASSIONIS EXCELICANTIO.
 Pilatum, ut morti adjudicaretur. Et quidem ignominiosissimè eum obtulerunt, ut Pilatus ira illum à Judæis despectum, & à Principibus Sacerdotum condemnatū ac reprobatum videns, scelestum nebulonem eū esse crederet; & sic etiam indistā illius causā mortis sententiam ferret, ipsumque Sacerdotum traderet impiissimæ voluntati.

2.
Crudeliter venantem.
 Attende nunc, ô anima mea, cum dolore & compassione vehementi, quomodo homines truculenti Dominum Deum tuum victum & miserabiliter deformatum, ad judicem incircumcisum adduxerunt, ab eo judicandum. O quis cogitare queat, quæ convicia, quas afflictiones, quos contempus dulcissimo Jesu in via illa irrogârunt! O quanto cum opprobrio Dominum gloriæ ad hominem profanū & Ethnicum adduxere, ut mortis ab eo sententiam acciperet, ac si unus omnium sceleratissimus latro fuisset!

3.
Seditio- nis & blasphemie causa luminas falsò ei imponit.
 Ubi verò jam ad Pilatum ventum est, mox instar canum, absque judicio & ratione ulla, suos unà edidère latratus, & Dominum Jesum falsò accusantes, multa in eum mendacia congesterunt, ut Pilatum clamore obtunderent, ferocique verborum strepitu obtinerent, quod veritate & jure probare nō poterant: utque Pilatus, dum omnes idem petere cerneret, omnibus se opponere vereretur. Hic nunc, Christi fideles omnes, videamus, ut

Hypoty- pisi Christi

Dominus noster velut agnus innocens illic steterit, paratus nostræ salutis causâ in mortem immolari. Sedebat Pilatus multo fastu turgidus ut judex: hinc atque inde latera illius stipabant tortores ferocissimi, Pilati sententiam expectantes, parati crucifigere & enecare: à tergo stabat impia crudelium Judæorum turba instar leonum rugiens, & horridos edens clamores. Inter hæc omnia agnus mansuetissimus os suum benedictum non aperuit, utpote paratus mori pro salute miserorum. Immites illi ac impiii Judæi terribilibus in eum oculis torvoque aspectu intendebant, frendentes dentibus suis; at amabilis ac pius Dominus stabat humili verecundia, depressus oculis, victus manibus, paratus bibere calicem sibi à Patre datū. Et Pilatus tanta humilitate & patientia non ad benignitatem, sed potiùs ad dedignationem motus, Christum asperè satis allocutus est, dicens: *Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te?*

Ah! quis non ad humilitatem, ad patientiam, ad amorem accendatur, ubi advertit, quàm humiliter Dominus dominorum, qui judicaturus est vivos & mortuos, coram vili altitit peccatore, condemnandus ab eodem, quantaque cum patientia omnem illam injuriam, probra, confusionem, contemptum, & ignominiam per-

si inter accusatores coram Pilato stentibus.

Iob 16.

Ioan. 19.

4.
Discimus hinc humilitatem, patientiam, & charitatem.

O

per-

DOMI- perpeffus fit? Et tamen nos mife-
NICAE ri vix verbulum, Dei amore ferre
PASSIO- valeamus; fed fi quid nobis ad-
NIS EX- verfi inferatur à proximis, mox
PLICA- erumpimus in querelas & mur-
TIO. murationes, totumque annum

iram atque odium noftro gelta-
mus in pectore, nofipfos per iræ
infaniam miserè devaftantes: nec
attendimus, quòd Dominus ma-
jeltatis quotidie tantam à nobis
contumeliam, infidelitatem, &
injuriam fultinet, dum facra il-
lius mandata toties contemni-
mus, ejus obftitimus voluntati,
ipfius gratiam negligimus & in
vacuum recipimus, atque indies
eum denuò crucifigimus, irride-
mus, vulneribus diris confici-
mus, facrumque illius effundi-
mus cruorem. Neque enim exe-
cranda & odibilia veremur pec-
cata admittere, propter quæ Chri-
ftus ita perpeffus eft. Et quidem
ipfe benigniffimus Iefus femper
peccatis noftis ignofcere, eaque
oblivifci, & nos in gratiam reci-
pere paratus eft, fi modò toto cor-
de à peccatis averfi ad ipfū còver-
timur: paratus, inquam, eft inter-
ceffor & advocatus nofter effe ap-
ud Patrem, ac feipfum totum
cum omni paffione fua illi offer-
re pro delictis ac negligentis no-
ftis. At nos inflati vix injurio-
lam remittere, aut eos, qui nos
offenderunt, placidis oculis in-
fpicere poffumus. Ah! pudeat
nos noftri, & poft hac Dominum
Iefum diligentius imitemur.

*Quam
culpabi-
lis fit in
nobis im-
patientia
intruen-
dibus ma-
fuetudi-
nem Chri-
fti in to-
ta paffio-
ne.*

CAPUT VIII.

*Iefus mittitur à Pilato ad Hero-
dem; ibique accufatur, fperni-
tur, ac vefte alba illuditur.*

1. Pilatus mittit Chriftum ad Herodem. Trifte
fpectaculum, vidiſſe Chriftum in via tam crudeli-
ter à Iudæis affictum.

2. Hinc diftat anima feipfam abnegare, vñ
Chrifto ſponſo conformetur.

3. Herodu ſuperba curioſitas à Chriſto fruſtra-
ta: Iudæorum tumultuoſa accuſationes; ſilen-
tium Chriſti.

4. Vbi que Chriſtus contumelias pertulit, nulli-
bi conſolationem accepit. Veſte alba tamquam
ſatius induitur.

5. Miſeranda proceſſo Chriſti, hinc inde eum
tanta ignominia raptati.

6. Iefum, qui hac patitur, Deum ſimul & ho-
minem conſidera, ut profundius humiliers. Con-
tra nimium ornatum veſtium.

POSTEA quàm Pilatus falſas
omnes & iniquas Iudæorum
accuſationes audierat, videratq;
nullam eos mortis cauſam in Ie-
ſum conferre poſſe, ut cognovit
illum Galilæum eſſe, miſit eum
ligatum ad Herodem, qui tunc
Galilææ dominabatur. O quan-
ta cum ignominia & crudelita-
te impii Iudæi Dominum maje-
ſtatis, cui omnis debetur honor
& gloria, per civitatem in con-
ſpectu omniū deduxerunt: quan-
doquidem civitas illa plena erat
populo: unde & magna haud du-
biè hominum concurſio facta eſt,
Chriftum videre cupientium. Ira-
que factus eſt Dominus majeſta-
tis ſpectaculum Deo & homini-
bus. Quidam eum habuere irri-
ſui, & multis injuriis atque mo-
leſtiis affectere: alii currentes poſt
ipſum, probra & contumelias in
eum congeſſere. O quantopere

cum

1.
Mittitur
Domino
à Pilato
ad Hero-
dem.
Luc. 23.

O maſſū
ſpectacu-
lum, vi-
diſſe Chri-
ſtum in
via à Iu-
dæis bar-
barè ve-
xatum.